

UWAGA! To jest fragment scenariusza

Trudny rodzic

Schemat rozmowy

1. Początek rozmowy – otwarcie

Pierwsze minuty rozmowy najczęściej informują o nastawieniu obydwu stron, a także określają atmosferę i nastrój, w jakim będzie się toczyć rozmowa. Warto zadbać szczególnie o tę część spotkania pod kątem emocjonalnym. Rodzic, który dobrze się poczuje na początku rozmowy z nami, będzie bardziej otwarty i chętny do współpracy. Zadbajmy więc zarówno o odpowiednie komunikaty, jak i o miłą i spokojną przestrzeń, w której odbędzie się spotkanie. Jeśli czas rozmowy nam na to pozwala, zaproponujmy coś do picia lub małą przekąskę – rodzic poczuje się „zatroszczony”. Tego typu wstępnyymi uprzejmościami przełamamy jego ewentualny dystans (nawet jeśli rodzic od początku nastawiony jest roszczeniowo). Warto zadbać o poniższe elementy:

- Rozgrzewka – ta część spotkania obejmuje dbałość o takie elementy jak: podanie ręki (w rozmowie nauczyciel–rodzic nie musimy tak sztywno trzymać się zasad *savoir-vivre*’u i jeśli widzimy, że rodzic nie podaje ręki, podajmy ją sami, zachęcając tym samym do postawy owartości), uśmiech (niezbędny element powitania – jego brak sygnalizuje napięcie, zdenerwowanie lub wrogie zamiary).
- Pogawędka – przed właściwą rozmową warto nawiązać osobisty kontakt z naszym rozmówcą – można skomentować pogodę, zapytać o drogę do szkoły, zagadnąć na temat wakacji, podróży, zainteresowań itp. Te kilka zdań pozwoli nam zbliżyć się do rozmówcy, wyczuć jego nastawienie i aktualny nastrój, a także dowiedzieć, że mimo trudnego tematu do omówienia nie mamy złych zamiarów.

2. Treść właściwa – drugi etap rozmowy

Na tym etapie przedstawmy swojemu rozmówcy plan spotkania, jego cele i ramy czasowe:

- Plan – to nie omówienie całego tematu, ale raczej zasygnalizowanie, o jakich kwestiach chcielibyśmy porozmawiać. Pozwoli to na nakreślenie zarysu zagadnień i sprawi, że rodzic poczuje się bezpieczniej (treść rozmowy będzie przewidywalna). Jeśli to rodzic zainicjował spotkanie, pytamy go, o czym chciałby z nami porozmawiać.
- Cele – następny krok to przedstawienie, do czego chcemy dążyć na spotkaniu, jaki cel ma przynieść przeprowadzana rozmowa. Warto używać tutaj takich sformułowań jak „zależy mi, żebyśmy...”, „jest to dla mnie ważne, abyśmy...”, „mam nadzieję, że po naszym spotkaniu...”, „cieszyłabym/cieszyłbym się, gdyby po spotkaniu...”. Takie komunikaty uświadomią rodzicowi, że nie zostawiamy go samego z problemem, chcemy uczestniczyć w jego rozwiązaniu i bardzo nam na tym zależy.
- Czas – jeśli wcześniej nie umówiliśmy się z rodzicem, ile czasu możemy przeznaczyć na spotkanie, trzeba to zrobić przed rozpoczęciem właściwego tematu. Zaproponujmy ramy czasowe, ale upewnijmy się, że rodzicowi też to odpowiada.

3. Doprecyzowanie, czyli omówienie właściwej sytuacji

Po zobrazowaniu rodzicowi omawianej sytuacji przedstawmy, o co konkretnie nam chodzi w rozmowie z nim:

- powiedzmy, czego chcemy się dowiedzieć i dlaczego,
- wyjaśnijmy, jak wykorzystamy uzyskane od rodzica informacje,
- wskażmy konkretny kierunek zmiany,
- przedstawmy, w jaki sposób przebiegać ma współpraca rodzica i nauczyciela.

W odbiorze rodzica będzie to zaproszenie do wspólnego przyjrzenia się sprawie i znalezienia jej rozwiązania. Każda rozmowa z rodzicem (nawet roszczeniowym) jest budowaniem wspólnej płaszczyzny wsparcia dziecka i tylko wówczas jest ona możliwa, gdy obydwie strony będą zaangażowane w jej tworzenie.